

stiller bemærkede, at han ønskede at faae Oplysninger om, hvad der, siden Loven af 1873 blev vedtagen, er sket, som kunde vække Betænkkeligheder med Hensyn til de da vedtagne Kontrolbestemmelser angaaende Roesukkerfabrikationen. Hvad der i den Henseende er sket, foreligger ogsaa oplyst i Anmærkningerne til Lovforslaget, som jo gaa ud paa, at der siden da er fremkommet Planer til, ja paabegyndt Udførelsen af en Sukkerfabrik, som vil, ialtsald delvis, være umuliggjort ved Fastholdelsen af Kontrolbestemmelserne i Loven af 1873, idet de oprindelige Sukkerfabriker jo ere anlagte efter det System, at al Sukkerudvirkningen foregaar paa en enkelt Plads, medens den nu er beregnet paa, at selve Udvinningen af Sukkerfasten kan foregaa paa Stationer, stilte fra den egentlige centrale Anstalt. Det er det, der er sket, og det er det, som Loven har til Hensigt at muliggjøre, idet den giver Bemyndigelse til Finansministeriet til under den fornødne Kontrol at lade tilflyde denne Fabrik og eventuelt flere andre Lempelser med Hensyn til Kontrolbestemmelserne. Jeg ser ikke, at man vil væsentlig kunne komme videre med Hensyn til garanterende Regler i saa Henseende end til det, som Lovforslaget nævner, nemlig at Finansministeriet er bemyndiget til paa saadanne Bilkaar, som for Kontrolens Skyld maatte findes hensigtsmæssige, at tilstaa saadanne Lempelser. Jeg tror, det vilde være umuligt i Lovens Text at indføre nærmere Regler med Hensyn til en saadan Kontrol. Det Gæste, der i den Henseende vilde kunne gøres, og som jeg antager ogsaa vil staa ved Magt, selv om Intet derom blev tilføjet i Lovforslaget, er, at de Begunstigelses, som Lovforslaget tilfigter at indrymme, falde bort i Tilfælde af, at Misbrug fandt Sted. Denne Bestemmelse indeholdes i Loven af 1873 § 5 i Slutningen, og den vil jo finde Anvendelse i saa Tilfælde. Det er en Selvfølge, at dersom man tænkte sig, at der fandt Smugfabrikation Sted ved Indvindingen af Sukkerfasten udenfor Hovedfabriken, maatte de Lempelser, som Lovforslaget tilfigtede, at give, naturligvis være bortfaldne. Da Lovforslaget maa betragtes som en nødvendig Betingelse for, at det paagældende Anlæg paa Lolland kan komme istand, vil jeg ogsaa nødig se, at Forslaget standses i sin Gang, og jeg skal derfor anbefale, at man, ligesom man lod det gaa uden Udvalg fra 1ste til 2den Behandling, heller ikke nu standser dets Gang.

Orup: Ja, hvis man var stillet som det ærede Medlem fra Nykjøbing (Clausen), der sagde, at det fremgik af Motiverne, at Alt med Hensyn til Kontrolten var i Orden, havde man jo ingen Anledning til at anstille yderligere Undersøgelser, saa var man paa det Rens med Sagen. Men nu er det virkelige Forhold, at der ikke af Motiverne fremgaar Noget som helst om, hvorledes den

Kontrol, der er paatænkt, og som den høitærede Minister anser nødvendig, skal sættes i værk. Altsaa den Kundskab og Sikkerhed, som det ærede Medlem har, den kan han ikke have af Loven eller af Lovens Motiver, men den har han ad andre Veie, som jeg ikke skal granske, men som ikke kunne være afgjørende for de Medlemmer af Thinget, der ikke særdes paa disse Veie. Hvad det ærede Medlem for Stege (Boffen) angaar, saa tvivler jeg slet ikke paa, at det ærede Medlem er sagkyndig i Roesukkerfabrikationen, men det, som jeg lagde Vægt paa, var jo heller ikke just det at faae en Erklæring fra ærede Medlemmer, der vare særlig sagkyndige paa Fabrikationens Begne, men det var at faae gjennem neutrale, uinteresserede Medlemmer en Erklæring om, at de efter en særlig Undersøgelse og efter at have modtaget Ministeriets Oplysninger vare komne til det Resultat, at der fra Statskassens Side ikke var nogen som helst Betænkkelighed ved dette Lovforslag. Det, jeg spurgte om, og som jeg ikke kunde se, var ikke det, som det ærede Medlem for Stege nævne. Jeg er ikke blind for, hvad der har givet Anledning til dette Lovforslag, nemlig at det er en ny Fabrik, som jeg nu hører, man omtrent er færdig med at bygge, og som trænger til at faae en saadan Begunstigelse, som har Interesse deraf. Det har jeg meget vel set, og det kan man ogsaa let forstaa. Nei, det, jeg spurgte om, var, hvad der var foregaaet siden Loven af 1873, ifølge hvilket man kunde antage, at de detaillerede Kontrolbestemmelser, der gjennem en hel Mængde Paragrafer ere opførte her i Loven, nu skulde være ganske overflødige. Det er meget muligt, at der er foregaaet en saadan Forandring i hele Roesukkerfabrikationen og i hele den Maade, hvorpaa, og den Form, hvorunder den udføres, at det virkelig lader sig gjøre nu at lade den foregaa paa disse mildere Bilkaar. Men det var det, jeg syntes, at vi burde have Oplysninger om. Det er saaledes klart, at Loven af 1873 lægger ganske særlig Vægt paa at faae Sukkerdriften kontrolleret helt igjennem ligesaa den første Begyndelse, medens her i Loven hele Kontrolten er koncentreret til Slutningspunktet. Nu er det jo muligt, at hele den tidligere Kontrol er betydningsløs, men jeg, som ikke er sukkerskyndig, veed i alt Fald ikke, hvorfor den er det nu og ikke var det i 1873. Et andet Moment, der lægges særlig Vægt paa i Loven af 1873, er hele Kontrolten med, at Sæsten ikke gaar andre Veie end netop til Centralstationerne. Dette er et Punkt, antager jeg, som den høitærede Minister har sin Opmærksomhed henvendt paa, idet der ialtsald i Motiverne findes visse Bemærkninger om dette Punkt, sigtende til, at vise, at der ikke er nogen videre Risiko ved, at Sæsten gaar andre Veie end netop til Sukkerfabrikerne, eller ved, at den gaar til Brændevinsbrænderierne. Den Fare, der kunde være for, at Sæsten kunde blive anvendt til Brændevinsbrænding,